

Al Götür Yüregini Bedenimden

– Nermin · 16 Ekim 2009

Kapatıyorum gözlerimi
Yalnızlığa oynuyorum zarlarımı
Ruhum yeteri kadar ıslandı
Göz yaşlarımla
Yeteri kadar kırıldı
İçimdeki masum çocuk
Gri bir son baharın
Karşıma dikilmesi oldu aniden umut
Al bu hayatı benden
Alki seni sensiz yaşamayayım içimde
Hiç bişey istemiyorum senden
Elimden bir şey gelmediği için
Kendime saldırıyorum
Gecenin karanlığında gizlice
Yaşadıklarımız sadece yüreğimde
Mahkumum sessizliğe
Yaralarım kanıyor dermansızca
Karakıştaymışım gibi üşüyorum
Kırpikleri kırılan bir zamanın teninde
Ağrılı şiirler topluyorum gecelere
Sigaramı yaktım ve
Seni içime çektim
Sen kaçtın ben çektim
Çaresizlik çok acı
Şikayetçiyim sevginden
Al götür yüregini benden

Yüreğim titriyor
Kalmadı içimde beyaz papatyalar
Hepsine tek tek bastın acımadan
Neden diye sorduğumda
Hep cevapsız kalıyor sorularım
Bir kadına bu kadar acı yüklenebilir mi
İnsan bu kadar acıyı hak eder mi
Hissettiğim acılarla

Her gün yavař yavař aldım
Yüzüme bir fazla çizgiyi
Kurak topraklarımın sahibi
Issız yamalarımın yanık ağıtı
Kıştan fırtınadan sonra
Rastladığım yalancı baharların
Suskun bülbülü
şikayetçiyim gönlünden
Al götür yüređini bedenimden

Sadece bilmek istiyorum
Kirlenmiř kazanda
Ateřsiz umut kaynatan
Sevgi piřirirken her ođn
Gzyařıyla doyan ben
Uzaklardan bir ses olmanı istedim
Nerede yanlış yaptım
Beni kokla ve geri bırak
İçine çekip kurutma
Yarım bakışlarınla
Ya gel yada git
Gel gitlerinle daha fazla
Beni yorma
Susuyorum artık derin derin
Ve sessizce soluyorum
Bir hazan yaprađı gibi
Bütün uzuvlarım uyuřmuř
Ezip geçiyor ruhumu acılar
Dikenler acımasız
Yüreğim kanrevan
Yüreğim yorgun yüređin tuzak
Ayaklarım kırık koşamıyorum
Artık doruklara menzil uzak
Bana günahımı söyle ve git
şikayetçiyim senden
Al götür yređinide giderken...

Nermin Aydın